

Minden érdeklődő figyelmébe:

Ez a fénykép a Lánchídról, melyet Szécsenyi hídként is ismernek 1890-ben készült és valószínű a legrégebbi fénykép, amely mind a mai napig fennmaradt.

A rajz elkészítésének hátterében édesapám emigrálása áll, aki 1928-ban magával hozta a fényképet Magyarországról Buenos Aires, Argentínába. Fiatalként beleszerettem a híd építészeti részleteibe és történelmébe. 1950-ben beiratkoztam öt évre a műszaki iskolába, és az itt eltöltött idő alatt döntöttem el, hogy lerajzolom a Lánchidat. Több mint egy évet vett igénybe a rajz elkészítése, melyet 1953-ban fejeztem be és édesapámnak adtam ajándékként a 60. születésnapján. Amikor édesapám elhunyt, a rajz visszakerült hozzám. Arizonába költözésünket követően 1964-ben a rajz egy időre egy régi bőröndbe került, viszont most az otthoni irodában van a falon. Ennek a rajznak az elkészítése késztetett arra, hogy tájképek rajzolásával és festésével foglalkozzak.

A rajzomhoz a Lánchíd története is ihletet adott. Magyarországon, Széchenyi grófhhoz köthető a Duna fölötti híd megépítése, melyet William Clark tervezett és 10 évet vettek igénybe a munkálatok. Ez volt az első állandó híd a Duna mentén, melyet 1849-ben adtak át. Azonban a II. Világháború tragikus eseményei közepette, a németek budapesti ostroma idején, hogy ne tudják átlépni a Dunát a Lánchidat felrobbantották. Az újjáépítés 1947-ben kezdődött meg, és 1949-ben eredeti formájára építették vissza. A Lánchíd továbbra is egy magyar nemzeti szimbólum és az UNESCO világörökség részét képezi. A híd és annak története különösen fontos számomra, amelyre büszke vagyok.

Mostanában merült fel az az ötlet, hogy a rajzot reprodukció formájában sokszorosítsam. A reprodukciók egy új, úgynevezett Giclee technológiával készültek, valamint a legszebb német gravírozással nyomtattak, hogy a lehető legapróbb részletességet és 11 x 14 hüvelyk átmérőt érjenek el. Az eredeti rajzban többféle ceruzát, fekete-fehér tintát, valamint egy másik tempera-keveréket használtam és így a rajznak egyedülálló 3 dimenziós megjelenése van.

Tisztelettel,

Turák Albert